

Vegne, jeg tilhører. Jeg skal tilføje, at der er jo Punkter, hvor ogsaa jeg har maattet resignere. Der er Ting, der have været nævnt under Behandlingen i Udvalget, men som vi af forskellige Grunde ikke have ment at turde tage med. Der er en Klasse af unge Mennesker, der hedder Kontormedhjælpere. De ere allerede blevne berørte af det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Hyller). Jeg kan slutte mig til hans Udtalelse, idet det gør mig ondt, at der ikke direkte kan gøres noget for denne Klasse. Jeg ser godt, det kan have sine store Vanskeligheder, men denne Klasse trænger ogsaa til Hjælp. Jeg vil meget anbefale, at man prøver paa senere maaske at finde en Udvej i saa Henseende, og jeg vil da særlig henstille det til den vedkommende højt-ærede Minister, om der ikke mulig fra hans Side kunde findes en Maade at komme denne Klasse til Hjælp paa, og det kunde maaske gøres mellem 2den og 3die Behandling.

Dernæst skal jeg omtale Mejerierne. Det forekommer mig ikke at have været nødvendigt at gøre Undtagelse for deres Vedkommende, da det jo Aar efter Aar er blevet konstateret fra et stort Antal Mejerier, at Driften udmærket godt kan føres til fuld Tilfredshed og med fuldt Udbytte for Andelshaverne, selv om Mejerierne staa stille om Søndagen. Det Antal Mennesker, Mejerierne beskæftige, kan man vist uden at regne for lavt anslaa til ca. 20,000, og jeg vilde ønske, at der i alt Fald var blevet taget det Hensyn til dem, at Arbejdet var blevet indskrænket til nogle faa Morgentimer.

Endelig er der jo ogsaa Spørgsmaalet om Barbererne. Jeg synes ikke, det var mere end billigt, om denne Klasse næringsdrivende dog fik visse Dage helt fri om Aaret, men naar det kan berede Vanskeligheder, vil jeg ikke stille Forslag i saa Henseende. Efter hvad jeg har hørt i de sidste Dage, er der inden for Barberstanden selv en meget stærk Bevægelse netop i Retning af at faa det gennemført, som man havde tilsigtet, at de skulde have nogle faa Dage helt fri, og stor Beklagelse over, at det ikke kan ske. Efter at jeg har nævnt disse Ting, skal jeg i øvrigt meget anbefale Lovforslaget.

Formanden: Jeg gentager min Henvisning til Forretningsordenens § 13. Udtalelser om et Lovforslag i dets Almindelighed eller som Helhed hører hjemme

ikke ved 2den, men henholdsvis ved 1ste og 3die Behandling.

Poul Rasmusen: Det glæder mig, at dette Lovforslag nu er naaet frem til 2den Behandling, og ganske særlig, at det er naaet frem i en Skikkelse, der paa adskillige Punkter er væsentlig forskellig fra den, hvori det forelaa, da vi for 2 Aar siden havde det til 1ste Behandling. Der er dog enkelte Punkter i de stillede Ændringsforslag, jeg her vil omtale. Der er først Bestemmelsen om, at Barbererne nu ogsaa skulde have aabent paa den 2den Helligdag. Det blev stærkt fremhævet af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at det vilde være heldigt, og det ærede Medlem brugte ogsaa Udtrykket „mine kære Barberer“. Hvis det ærede Medlem havde Barbererne saa kær, tror jeg, at han tværtimod vilde kræve en Bestemmelse i Lovens om, at Barbererne skulde holde lukket hele den 2den Helligdag, og der vilde i Virkeligheden ikke være noget mærkeligt deri. Sagen er nemlig den, at ved at lukke hele 2den Helligdag faa disse Folk en sammenhængende Fritid paa 1½ Dag, nemlig 1ste Helligdag fra Kl. 12 og hele 2den Helligdag. Jeg vil derfor bl. a. henstille dette Punkt til Overvejelse for Udvalget mellem 2den og 3die Behandling.

Ligeledes vil jeg henstille, at der blev gjort en Forandring i Bestemmelserne om, inden for hvilke Tider Dagbladstrykkerierne maa virke. Det forekommer mig nemlig at være en noget uheldig Bestemmelse at sætte Grænsen ved Kl. 4 om Morgenen, idet man nemlig ikke opnaar noget derved. Thi Sagen er jo den, at naar Bladet er færdigtrykt, skal der et nyt Hold i Arbejde, nemlig Budene, og Bladet kan jo ikke blive distribueret saa tidligt om Morgenen. Der vil altsaa blive en Slags Pause, og det hele vil kun virke generende og neppe gavne et eneste Menneske.

Endelig vil jeg ogsaa henstille, at man ikke stiller sig saa strengt over for de Bestræbelser, der vare oppe i Udvalget i Fjor med Hensyn til at give Teatrene Lov til at begynde deres Forestillinger noget tidligere Søndag Eftermiddag. Det udvikler sig nemlig mere og mere her hjemme saaledes, at der er en Mængde Mennesker, som netop Søndag Eftermiddag gaa i Teatret. Aftenforestillingerne begynde jo nu at trække længere og længere ud mod Midnat, og der er mange Mennesker, der derfor foretrække at gaa i Teatret Søndag